

§. I.

Dixerat iam ante *Iohannes* §. 5. et 6. DEUM esse in luce, nec ulla in ipso adesse tenebras; quisquis igitur communionem cum ipso habere discupiat, eum non in tenebris peccatorum cespitare, sed potius in luce ambulare debere. Quoniam igitur praevidebat Apostolus sibi obiectatum iri, non posse quemquam in luce versari, cum miseri peccatores simus omnes, tenebris peccatorum horribiliter immersi: Hinc regedit Apostolus: *Et sanguis Iesu Christi Filii eius emundat nos ab omni peccato.* Ubi particulam *καὶ* non absque insigni emphaseos nota praemitti, ac idem quod *praesertim* denotare obseruant interpres, q. d. non deesse quidem in natura nostra horrendas ignorantiae pariter ac peccatorum tenebras, quae nisi remoueantur, omni cum DEO communione nos excludere possint: Interim tamen praesentissimum purgandis illis peccatorum fordibus, discutiendisque tenebris adesse remedium nempe *Sanguinem Filii DEI*, cuius interventu DEUS nos a singulis istis peccatorum tenebris repurget, luci restituat et in suam communionem cooptet.

§. II.

Cum autem vox *ἄπω* articulum τὸ comitem habeat, id nec

A 3

incon-